

Zentouwen

'Je kent zijn naam niet eens? Dat lijkt me toch wel heel eng. Stel dat er iets fout was gegaan?' Claudia keek haar vriendin met grote ogen aan. Van verbazing bleef haar koffiekop halverwege tussen tafel en mond hangen. In de verte zagen de twee vrouwen het reuzenrad op de pier draaien boven zee. Het was een mooie zomerse dag. Pas tien uur. Toch vulde de boulevard zich met drommen badgasten. In zwembroek en bikini haastten de strandgangers zich om een plekje aan zee te bemachtigen. Heel Den Haag was vandaag uitgelopen om wat verkoeling te zoeken.

'Dat zei ik ook tegen Monique. Maar zij beschreef het als een erg plezierige ervaring. Geen haar op haar hoofd had spijt.' Mariette lachte. Ze vond het leuk om staande uitdrukkingen te verbasteren. 'Je kunt hem absoluut vertrouwen. Dat zei Monique. Die bevestiging kan ik je ook geven. Trouwens, we weten waar zijn studio is. Er hing dan wel geen naambordje. Ook hebben we niet zijn telefoonnummer. Maar als hij echt fout was geweest, dan had de politie hem zo uit zijn atelier kunnen plukken. Die komen er snel achter hoe hij heet, waar hij woont, wat hij doet. Vooral als we niet de enige vrouwen zijn die aangifte tegen hem doen.'

Claudia was niet geheel overtuigd. 'Maar stel dat het niet zijn studio is? Misschien huurt hij wel. Of leent hij de ruimte tijdelijk van een vriend. Wellicht heeft die vriend geen weet van wat hij daar allemaal uitspookt. Ik vind het maar raar dat je afspreekt met een man van wie je niet eens weet waar hij woont, of hij verder getrouwd is en kinderen heeft, wat zeg ik, van wie je de naam niet eens kent!'

Mariette haalde haar schouders op. 'Ik ben gewoon op de woorden van Monique af gegaan. Ik ken haar al jaren. Zij verkoopt geen onzin. Ze zal me heus niet op een of andere charlatan, of erger nog, op een of andere verkrachter afsturen. Ze had het ook weer van vriendinnen die ze vertrouwde. Als je zo lang omgaat als ik met Monique dan weet je wat waar en wat onzin is. Ik vertrouw haar voor de volle honderd procent. Verder vond ik het gewoon spannend. Die anonimiteit. Hij wilde van mij ook niks weten. Misschien is dat wel een kink in mijn hoofd. Maar het heeft absoluut niet verkeerd uitgepakt.'

Ik ben met dit soort dingen nog nooit in meerdere sloten tegelijk gevlogen.'

Claudia moest lachen om het gekke taaltje van haar vriendin. Maar verder was Mariette geen domme vrouw. Anders zou ze nooit verder hebben gevraagd. Mariette was een verzorgde vrouw. Goed gekleed. Een lieve, zorgzame moeder voor haar kinderen. Zoals Mariette Monique vertrouwde, zo vertrouwde Claudia Mariette. Ze had haar nog niet kunnen betrappen op een slecht advies. Als Mariette zei dat het betrouwbaar en volkomen onschuldig was, dan had ze geen reden om daaraan te twijfelen. Ze wilde meer weten. Mariette had haar interesse gewekt. 'Dus je stuurde hem een mail? En daar kreeg je gewoon antwoord op? En verder hebben jullie niet gebeld of eerst gesproken met elkaar? Je hebt het gewoon de eerste keer meteen gedaan?' Nu ze de vragen stelde kwam weer het ongeloof en de verwondering in haar naar boven. Dat je zoiets durft! Hij had haar wel iets kunnen aandoen.

'Zo was het ook bij Monique en de vriendinnen vóór haar gegaan. Ik weet het, het klinkt ongeloofwaardig. Maar het is het enige dat we van hem hebben. Zijn email. Rigger@gmail.com. Zo moesten we hem noemen. Rigger. Niet bij zijn naam. Ook was hij niet geïnteresseerd in onze naam. Hij noemde ons 'Bunny'. Het klinkt wat potsierlijk. Hij Rigger en ik Bunny. Net twee stripfiguren, dacht ik toen hij daar mee op de proppen kwam. Maar zo zijn we elkaar het hele contact blijven noemen. Op geen enkel moment werd ik Mariette. Gek genoeg zat daar iets van, ja, hoe zal ik het noemen,... bevrijding in. Bevrijding, verlossing misschien, hoe je het ook wilt omschrijven.'

'Dat 'Bunny' klinkt me iets te kinderachtig', zei Claudia na wat nadenken. 'Bunny' kom ik vaak tegen in het voorleesboek van Julia. Zij vindt dat een prachtige naam voor het avontuurlijk konijntje waar ze elke avond mee in slaap valt. Ze is pas vijf. Maar om een volwassen vrouw 'Konijntje' te noemen, dat is te belachelijk voor woorden. Naast kinderachtig vind ik zoiets ook eng. Ik bedenk me nu ineens dat *serial killers* vaak dat soort zoete koosnaampjes bedenken voor hun slachtoffers. Ook heeft het iets clownesk. Misschien is die Rigger van jou wel een soort Joker als in de Batman films. Een enge misdadige *creep* met een kinderachtige *clown smile* op zijn snuit.' Claudia rilde even. Mariette in het atelier van een *serial killer*. Ze zag het mes al boven haar keel hangen.

Mariette lachte de spanning die tussen hen hing weg. 'Je leest te veel *thrillers* en je kijkt te veel slechte actie films. Onze Riggerman is helemaal geen *serial killer*. Anders had ik hier niet gezeten. Een *serial killer* komt hooguit eens in de

zoveel decennia voor. Naar mijn weten hebben we er zelfs nooit eentje in Nederland gehad. De kans dat hij allemaal lijken van vrouwen in de vriezer heeft liggen is wel heel erg klein, lijkt me.'

Dat laatste beeld deed Claudia even verstommen. Ze zweeg een tijdje. Haar schrik bedaarde toen ze op de boulevard voor het Kurhaus een klein meisje haar poedel bestraffend zag toespreken. Het krulbeest dreigde er met haar strandbal van door te gaan. Het opgeheven vingertje van het meisje deed haar glimlachen. Ze rilde snel de *serial killer* in haar hoofd van zich af.

'Nee, joh, de man is kunstenaar', ging Mariette verder. 'Kunstschilder en fotograaf. In het kleine contract dat hij je laat tekenen staat dat hij een paar van je foto's gaat gebruiken voor zijn kunstarchief. Die foto's mag je, in overleg met hem, zelf uitkiezen. Je kunt foto's er uit pikken waarop je gezicht niet herkenbaar is, mocht je dat willen. Daar gaat hij mee akkoord. Maar jee, wie zal die foto's ooit te zien krijgen? Ik vond het wel prima dat ik helemaal te zien was. Het waren super mooie foto's geworden. Daar was ik trots op. Waarom zou mijn gezicht niet te zien mogen zijn? De kapper had die ochtend zo haar best gedaan.' Mariette lachte vrolijk. Inderdaad, ze had een mooi klassiek gezicht met zachte lijnen, afgezet tegen lange donkerblonde haren. Ze mocht gezien worden. Die foto's zouden zeker geslaagd zijn. Daar kon ze vanuit gaan.

'Maar is het nu kunst of is het seks?' vroeg Claudia op de man af. Voor ze ook maar tot iets zou besluiten wilde ze eerst meer weten. 'Vertel me 'het naadje van de hoed' en 'van de kous en de rand.' Ze knipoogde naar Mariette, die wel tegen een paar plaagstootjes kon.

'Ok, goed. Je wilt alles weten. Maar ik ga je niet alles vertellen. Je moet het zelf maar meemaken. Ik kan je wel vertellen dat de keuze geheel aan jou is. Je kunt het zoveel kunst of zoveel seks maken als je zelf wilt. Dat kun je allemaal met Rigger bespreken in de mail en later in zijn atelier. Ook mag je het wat hem betreft aan 'de spontaniteit van het moment' overlaten. Zo omschreef hij dat. Hij bedoelt natuurlijk dat je ter plekke besluit of je verder wilt gaan of niet. Maar of je nu wel of niet daartoe besluit, in het kleine contract staat dat je eventueel akkoord gaat met seks. Het *hoeft* dus niet. Maar doe je het wel, dan heb je daar vooraf toestemming voor gegeven.'

Claudia vond dat een wat vreemde gang van zaken. Want hoe kon je schriftelijk voor iets toestemming geven wat je helemaal niet van plan bent te gaan doen? Dat klonk dan weer eng. Alsof hij zich voor iets wilde indekken. Hoewel ze het ergens wel begreep. Het was 'in het geval dat'. Daar zou vast

een juridische term voor bestaan. Wel meer contracten hebben dergelijke clausules.

'Zoals ik je daarstraks al vertelde, de kunstvorm heet *kinbaku*. Het komt oorspronkelijk uit Japan. Een Japanse kunstschilder uit de negentiende eeuw heeft het bedacht voor zijn schilderwerk. Hij vond het mooi om zijn modellen vast te binden met dunne hennep touwen van wel tien tot vijftien meter lang en hen zo te schilderen. Opvallend is dat hij dat asymmetrisch deed. Door die asymmetrie werden zijn schilderijen mooier. Maar volgens onze Rigger heeft het ook te maken met de Japanse Zen cultuur. Daar had hij een heel verhaal bij. Je moet maar kijken of je dat interessant vindt. Bij mij is daar niet veel van blijven hangen.'

'Nee, je hing al genoeg, natuurlijk', scoorde Claudia wat al te gemakkelijk. Mariette schoot in de lach. 'Je wordt niet opgehangen, joh, ben je gek. Dat zou wel erg pijnlijk zijn. Je zit gewoon. Nu ja, gewoon, je zit op een soort van troon van Japans kersenhout, afkomstig uit een echt Japans Soto Zen klooster. Een Zen *roshi* heeft er ooit op gezeten. Heeft ie op een of andere veiling op de kop getikt en speciaal voor zijn *kinbaku* in zijn atelier geplaatst. Ook heeft hij Japanse attributen om de troon heen neergezet. Op de achtergrond projecteert hij Japanse graffiti, Japanse reclameposters en *streetart*. Gelukkig geen negentiende-eeuws Japans landschapje. Dat zou misschien wel Zen, maar ook wel erg kitsch zijn.'

'Heb je onder al die touwen nog wat aan of ben je naakt?', wilde Claudia weten. 'Als je per se wat aan wilt dan heeft hij een kimono voor je en van die Japanse klompschoentjes. Die kun je dan achter een kamerscherm aantrekken. Of je kunt je gewone kleren aanhouden of zelf iets meenemen wat je mooi vindt. Maar je mag ook naakt. Dat laat hij aan jou over.' Mariette liet in het midden of zij die Japanse kleding had gedragen of dat ze naakt op haar troon had gezeten. 'Nu wil jij vooral weten of wij seks hebben gehad.' Mariette vroeg het met opgetrokken wenkbrauwen. Claudia knikte. 'Ja, we hebben seks gehad. Zo goed? Maar ik ga niet in details treden. Mocht je het interessant vinden dan moet je maar met hem afspreken. Ik kan je vertellen dat het fijn was. In het geheel niet naar, eng of traumatisch. Hij is een prima vent en een fijne minnaar. Absoluut geen *serial killer*.'

'Ok, maar vertel me dan tenminste of je dat van plan was en dat van tevoren met hem hebt besproken of dat het voortkwam uit de 'spontaniteit van het moment'. En of je het me kan aanraden. Of moet ik ook maar kijken wat mijn gevoel me ingeeft als ik daar zo vastgebonden zit?' Claudia keek serieus nu. Het is niet niks om seks met iemand te hebben. Helemaal niet met iemand die je nauwelijks kent.

